

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ที่มีต่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชาย - หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 68 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 34 คน และกลุ่มควบคุม 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ จำนวน 25 แผน 2) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 25 แผน 3) แบบทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ และ 4) แบบทดสอบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ t - test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ที่มีต่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ พบว่าผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยไม่แตกต่างกัน จากนั้นดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับนักเรียนกลุ่มทดลอง และจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มควบคุม แล้วทำการเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์

หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์นักเรียนมีผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข และเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดประสบการณ์ที่มีการดำเนินเรื่องเป็นฉาก ๆ หรือเป็นตอน ๆ อย่างต่อเนื่องในการเรียนเด็กจะพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองจากเรื่องที่จินตนาการตามความเป็นจริง ตามเรื่องที่คุณครูกำหนด เป็นลำดับความรู้ใหม่ที่เด็กได้เกิดจากการดำเนินเรื่องตามแนวการเดินทางของคุณครู แล้วเด็กเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริงของตนเอง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ บทเรียนตลอดมา และการจัดกิจกรรมแบบนี้ยังช่วยส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามสภาพจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นทักษะการคิด การวิเคราะห์ การตัดสินใจ กระบวนการกลุ่ม ตลอดจนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 สามารถพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยให้สูงขึ้นได้ และสามารถนำความเข้าใจภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยสูงกว่าการได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรรัตน์ ศรีวิรัตน์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์ที่มีต่อความสามารถในการสื่อความหมายของเด็กอนุบาล ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองคะแนนความสามารถในการสื่อความหมายด้านการระลึกได้ และการจับใจความของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์มีความสามารถในการสื่อความหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุพาพรวิภา กัณฑ์หา (2546 : 89) ซึ่งได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดสองภาษา ด้วยการสอนวิธีสตอรีไลน์กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเมืองคง (คงคาวิทยา) อำเภอรามไสล จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนวิธีสตอรีไลน์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้วยการสอนวิธีสตอรีไลน์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัจจุบันกำลังได้รับความนิยม และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลในวงการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนต่อไป และอาจกล่าวได้ว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์เป็นการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด ได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นทักษะการคิด การวิเคราะห์ การตัดสินใจ กระบวนการกลุ่ม ตลอดจนการสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ดังนั้น การจัดการรูปแบบสตอรี่ไลน์จึงเป็นการบูรณาการเนื้อหาสาระและทักษะขบวนการต่างๆ เข้าด้วยกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรศึกษาวิธีการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา และระดับชั้นที่สอน

1.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ผู้สอนต้องศึกษาวิธีการจัดประสบการณ์และเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้

1.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์มี 4 องค์ประกอบ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ โดยเน้นการปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม และผู้สอนต้องอธิบายวิธีการร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์กับรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอื่นๆ